

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๓-๑๔/ ๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๔๗/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๖๗/๒๕๕๑

วันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคดีตามคำร้อง (นายโลมิรันตร์ บุตรจันทร์ หรือ นายกฤษณะ ปิยะชื่นทองกุล และนายรัชต์เขตต์ โรจนมณเฑียร) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

เรื่อง ศาลปกครองสูงสุดส่งคดีตามคำร้อง (นายนิติธร ล้ำเหลือ) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดส่งคดีตามคำร้องของนายโลมิรันตร์ บุตรจันทร์ หรือนายกฤษณะ ปิยะชื่นทองกุล และนายรัชต์เขตต์ โรจนมณเฑียร และคำร้องของนายนิติธร ล้ำเหลือ รวมสองคำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

- ๒ -

คำร้องที่หนึ่ง มีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า นายโลมิรันคร์ บุตรจันทร์ หรือนายกฤษณะ ปิยะชื่นทองกุล และนายรัชต์เขตต์ โรจนมณเฑียร ได้ยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี (นายสมักร สุนทรเวช) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองสูงสุด ขอให้ยกเลิกเพิกถอนประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ และให้ยกเลิกเพิกถอนคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๔/๒๕๕๑ และที่ ๑๕๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ และยกเลิกเพิกถอนข้อกำหนดซึ่งออกตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า การที่พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ถือได้ว่าเป็นการจำกัดอำนาจการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง จึงเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๓ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖

คำร้องที่สอง มีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า นายนิติธร ล้ำเหลือ ได้ยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี (นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองสูงสุด ขอให้เพิกถอนประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่เขตดอนเมืองและเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งประกาศ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า การที่พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ บัญญัติให้ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ถือได้ว่าเป็นการจำกัดอำนาจการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง

- ๓ -

จึงเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖

เนื่องจากคดีทั้งสองคำร้อง เป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกฎหมายฉบับเดียวกัน คือ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญบางมาตราตรงกัน คือ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ หรือไม่ เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้รวมพิจารณาคดีทั้งสองคำร้องเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องทั้งสองคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องทั้งสองเป็นกรณีและผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อขอให้ศาลปกครองสูงสุดเพิกถอนประกาศในสถานการณ์ฉุกเฉิน ที่ออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๕ และศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๖ แห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี และต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ทั้งยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน ศาลปกครองสูงสุดจึงส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย กรณีจึงต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๗ ที่ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไปมีว่า พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๑๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

- ๔ -

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัจจุบันได้มีประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๑ โดยได้ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๑ และประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่เขตคอนเมืองและเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยได้ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่เขตคอนเมืองและเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางพลี อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ออกมาใช้บังคับ จึงมีผลทำให้ประกาศทั้งสองฉบับไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป

เมื่อพิเคราะห์คำร้องแล้ว เห็นว่า เหตุในการที่ผู้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ขอให้เพิกถอนประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินได้หมดไปแล้ว มิได้มีประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องพิจารณาเพิกถอนประกาศดังกล่าวอีก กรณีจึงไม่เป็นประโยชน์แก่คดีตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยต่อไป จึงให้มีคำสั่งจำหน่ายคำร้องทั้งสอง

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๑๓-๑๔/๒๕๕๒)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ